

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/84/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3621010060
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3621010060.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Milan Straku a JUDr. Juraja Valáška v trestnej veci proti obžalovanému A. B., nar. XX.X.XXXX v Bánovciach nad Bebravcou, trvale bytom Mesto Partizánske, prechodne bytom C. D. E., F. G. H. XXX, I. J., trestne stíhanému pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. b) v spojení s § 138 písm. b) T; restného zákona, na verejnom zasadnutí dňa 11.1.2024 prejednal odvolanie obžalovaného A. B. proti rozsudku Okresného súdu Prievidza (pôvodne bývalého Okresného súdu Partizánske) sp. zn. 1T/17/2021, zo dňa 13.6.2022 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 1T/17/2021, zo dňa 13.6.2022 bol obžalovaný A. B. uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. b) v spojení s § 138 písm. b) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojej dcéry mal. E. B., nar. XX.XX.XXXX a rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 4P/28/2019-70 zo dňa 17.12.2019, právoplatným dňa 04.02.2020 bol zaviazaný prispievať na výživu svojej dcéry mal. E. B., nar. XX.XX.XXXX sumou 100 € mesačne vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred do rúk matky K. B. s účinnosťou od 29.07.2019, plneniu tejto povinnosti sa v Partizánskom a všade tam, kde sa zdržiaval úmyselne vyhýbal v období od 17.12.2019 doposiaľ tým, že nemal vážny záujem o prácu, nakoľko nebol nikde zamestnaný, nevykonával podnikateľskú činnosť a nebol evidovaný ani na úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie, pričom od 03.05.2022 má uzavretý pracovný pomer na dobu neurčitú u zamestnávateľa DAVEZTO Group, s.r.o., so sídlom v Prahe, Rybná 716/24, kde pracovný pomer naďalej trvá, pričom na výživnom na mal. E. B., nar. XX.XX.XXXX uhradil v mesiaci september 2020 sumu 50 €, v mesiaci október 2020 sumu 15 €, v mesiacoch marec až jún 2021 sumu 20 €, v mesiaci august 2021 sumu 20 € a 22.09.2021 sumu 20 €, čím na výživnom na svoju dcéru mal. E. B. zostal dlhovať matke svojej dcéry K. B. za obdobie od 17.12.2019 doposiaľ sumu vo výške 2.875 €.

Za to bol odsúdený podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona, § 38 ods. 4 Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 49 ods. 2 Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods.2 písm. a) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd poškodenú mal. E. B., nar. XX.XX.XXXX zastúpenú zákonným zástupcom matkou K. B., nar. XX.XX.XXXX v Partizánskom, bytom A., L. XXX/X, s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože obžalovaný v zákonnej lehote podal proti nemu písomne odvolanie s odôvodnením. V dôvodoch odvolania obžalovaný uviedol, že si

je vedomý prečinu zanedbania povinnej výživy voči dcére E., ktorú si neplnil, lebo nemal stálu prácu. Nakoľko však od 3.5.2022 už má stálu prácu a od júla 2022 si začal plniť vyživovaciu povinnosť, nemalo by zmysel ho vziať do väzby. Preto požiadal o splátkový kalendár.

Vo vyjadrení k podanému odvolaniu obžalovaného zo dňa 27.10.2022 matka dieťaťa obžalovaného K. B. uviedla, že obžalovaný za júl 2022 zaplatil 90 €, za mesiac august 53 € a a mesiac september a október neuhradil výživné. Obžalovanému sa preto dlh zvyšuje.

Na verejnom zasadnutí, konanom o odvolaní obžalovaného, prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť. Obžalovaný zotrval na podanom odvolaní a dodal, že dlžné výživné podľa napadnutého rozsudku doposiaľ neuhradil.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac ani iné dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. poriadku, na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o vine obžalovaného, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku.

Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním obžalovaného napadnutého rozsudku okresného súdu, odvolací súd na základe preskúmania veci nezistil v postupe okresného súdu existenciu chýb, ktoré by samé osebe odôvodňovali zrušenie napadnutého rozsudku. V konečnom dôsledku krajský súd konštatuje, že v dôvodoch odvolania obžalovaného nie je ani namietaná existencia takýchto procesných väd, zakladajúcich dôvody pre zrušenie napadnutých výrokov podľa § 321 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku.

Z podaného odvolania obžalovaného a jeho dôvodov vyplýva, že obžalovaný nenamietal správnosť výrokov napadnutého rozsudku o vine a treste, len sa domáhal splatenia dlžného výživného, z čoho možno vyvodit' odvolací dôvod v zmysle § 321 ods. 1 písm. d) Tr. poriadku s poukazom na inštitút účinnej ľútosti podľa § 86 ods. 1 písm. a) Tr. zákona.

Z vyjadrenia obžalovaného na verejnom zasadnutí je zrejmé, že obžalovaný ešte pred tým, ako sa odvolací súd odobral na záverečnú poradu, dlžné výživné ustálené v skutkovej vete napadnutého rozsudku okresného súdu neuhradil. Vzhľadom k tejto skutočnosti podľa odvolacieho súdu neboli splnené zákonné podmienky na uplatnenie účinnej ľútosti, ktorá by za splnenia aj ostatných zákonných podmienok mala za následok zánik trestnosti trestného činu, ktorého spáchanie sa obžalovanému kladie za vinu podľa napadnutého rozsudku.

Na základe preskúmania výrokov napadnutého rozsudku o vine obžalovaného odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, na obsah ktorého týmto odvolací súd v celom rozsahu poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. stručne, jasne a zrozumiteľne uviedol, o ktoré dôkazy oprel skutkové zistenia o vine obžalovaného a akými úvahami sa správal pri hodnotení vykonaných dôkazov. Odvolací súd konštatuje, že skutkové zistenia okresného súdu o spáchaní skutku v rozsahu, ustálenom okresným súdom v skutkovej vete napadnutého rozsudku, majú úplnú oporu v dôkazoch vykonaných na hlavnom pojednávaní.

Odvolací súd nezistil vady ani pri právnom posúdení stíhaného skutku okresným súdom, ktorý skutok s poukazom na odôvodnenie napadnutého rozsudku napíňa všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu, z ktorého spáchania bol obžalovaný uznaný za vinného.

Okresný súd postupoval v súlade s § 49 ods. 2 Tr. zákona, keď obžalovanému povinne uložil nepodmienečný trest odňatia slobody pre spáchanie úmyselného trestného činu v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia.

Pokiaľ ide o výmeru trestu odňatia slobody, okresným súdom uložený trest podľa názoru odvolacieho súdu zodpovedá zásadám ukladania trestov podľa § 34 ods. 4 Tr. zákona a z hľadiska ochrany spoločnosti a možnosti nápravy obžalovaného spĺňa účel trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona. Pri jeho ukladaní okresný súd správne zohľadnil výlučnú existenciu príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zákona (bol už za trestný čin odsúdený), ktorá skutočnosť odôvodňovala uloženie trestu odňatia slobody na dolnej hranici zákonom zvýšenej trestnej sadzby.

Pretože obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia zodpovedá ustanoveniu § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona.

Odvolací súd považuje za zákonný aj výrok o odkázaní matky dieťaťa s nárokom na náhradu škody na civilný proces. Dĺžné výživné nepredstavuje nárok na náhradu škody (ale nárok na plnenie zo zákona), ktorý by si matka dieťaťa mohla uplatniť v adhéznom konaní.

Na podklade odvolania obžalovaného odvolací súd skúmal aj správnosť výrokovej časti rozsudku okresného súdu z hľadiska existencie prípadných ďalších väd, v odvolaní obžalovaného nevytykaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobrať na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutého rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávanom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.